1. Когда наступил седьмой месяц, и сыны Израилевы [уже были] в городах, тогда собрался народ, как один человек, в Иерусалиме.
УПО: А коли настав сьомий місяць, і Ізраїлеві сини були по містах, то зібрався народ, як один чоловік, до Єрусалиму.
KJV: And when the seventh month was come, and the children of Israel were in the cities, the people gathered themselves together as one man to Jerusalem.

2. И встал Иисус, сын Иоседеков, и братья его священники, и Зоровавель, сын Салафиилов, и братья его, и соорудили они жертвенник Богу Израилеву, чтобы возносить на нем всесожжения, как написано в законе Моисея, человека Божия.
УПО: І встав Ісус, син Йоцадаків, та брати його священики, і Зоровавель, син Шеалтіїлів, та брати його, і збудували жертівника Бога Ізраїля, щоб приносити на ньому цілопалення, як написано в Законі Мойсея, Божого чоловіка.
KJV: Then stood up Jeshua the son of Jozadak, and his brethren the priests, and Zerubbabel the son of Shealtiel, and his brethren, and builded the altar of the God of Israel, to offer burnt offerings thereon, as it is written in the law of Moses the man of God.

3. И поставили жертвенник на основании его, так как они [были] в страхе от иноземных народов; и стали возносить на нем всесожжения Господу, всесожжения утренние и вечерние.
УПО: І поставили міцно жертівника на його основі, бо були вони в страху від народів країв, і приносили на ньому цілопалення для Господа, цілопалення на ранок та на вечір.
KJV: And they set the altar upon his bases; for fear was upon them because of the people of those countries: and they offered burnt offerings thereon unto the LORD, even burnt offerings morning and evening.

4. И совершили праздник кущей, как предписано, с ежедневным всесожжением в определенном числе, по уставу [каждого] дня.
УПО: І справили свято Кучок, як написано, і щоденні цілопалення в кількості за постановою щодо жертов на кожен день,
KJV: They kept also the feast of tabernacles, as it is written, and offered the daily burnt offerings by number, according to the custom, as the duty of every day required;

5. И после того [совершали] всесожжение постоянное, и в новомесячия, и во все праздники, посвященные Господу, и добровольное приношение Господу от всякого усердствующего.

УПО: а по тому цілопалення стале, і на молодики, і на всі присвячені Господеві свята, і для кожного, хто жертвує добровільну жертву для Господа.
KJV: And afterward offered the continual burnt offering, both of the new moons, and of all the set feasts of the LORD that were consecrated, and of every one that willingly offered a freewill offering unto the LORD.

6. С первого же дня седьмого месяца начали возносить всесожжения Господу. А храму Господню [еще] не было положено основание.
УПО: Від першого дня сьомого місяця зачали приносити цілопалення для Господа. А під Господній храм не були ще покладені основи.
KJV: From the first day of the seventh month began they to offer burnt offerings unto the LORD. But the foundation of the temple of the LORD was not yet laid.

7. И стали выдавать серебро каменотесам и плотникам, и пищу и питье и масло Сидонянам и Тирянам, чтоб они доставляли кедровый лес с Ливана по морю в Яфу, с дозволения им Кира, царя Персидского.
УПО: І дали срібла каменярам та теслям, і їжі, і питва та оливи, сидонянам та тирянам, щоб достачали кедрові дерева з Ливану до Яфського моря за дозволом їм Кіра, царя перського.
KJV: They gave money also unto the masons, and to the carpenters; and meat, and drink, and oil, unto them of Zidon, and to them of Tyre, to bring cedar trees from Lebanon to the sea of Joppa, according to the grant that they had of Cyrus king of Persia.

8. Во второй год по приходе своем к дому Божию в Иерусалим, во второй месяц Зоровавель, сын Салафиилов, и Иисус, сын Иоседеков, и прочие братья их, священники и левиты, и все пришедшие из плена в Иерусалим положили начало и поставили левитов от двадцати лет и выше для надзора за работами дома Господня.
УПО: А другого року по своєму приході до Божого дому до Єрусалиму, другого місяця, почали робити Зоровавель, син Шеалтіїлів, і Ісус, син Йоцадаків, і решта їхніх братів, священики та Левити, і всі, хто поприходив з неволі в Єрусалим, а Левитів від віку двадцяти років і вище поставили керувати над працею Господнього дому.
KJV: Now in the second year of their coming unto the house of God at Jerusalem, in the second month, began Zerubbabel the son of Shealtiel, and Jeshua the son of Jozadak, and the remnant of their brethren the priests and the Levites, and all they that were come out of the captivity unto Jerusalem; and appointed the Levites, from twenty years old and upward, to set forward the work of the house of the LORD.

9. И стали Иисус, сыновья его и братья его, Кадмиил и сыновья его, сыновья Иуды, как

один [человек], для надзора за производителями работ в доме Божием, [а также и] сыновья Хенадада, сыновья их и братья их левиты.
УПО: І став Ісус, сини його та брати його, Кадміїл та сини його, сини Юдині, як один чоловік, на догляд над робітниками праці в Божому домі, сини Хенададові, сини їх та їхні брати, Левити.
KJV: Then stood Jeshua with his sons and his brethren, Kadmiel and his sons, the sons of Judah, together, to set forward the workmen in the house of God: the sons of Henadad, with their sons and their brethren the Levites.

10. Когда строители положили основание храму Господню, тогда поставили священников в облачении их с трубами и левитов, сыновей Асафовых, с кимвалами, чтобы славить Господа по уставу Давида, царя Израилева.
УПО: А коли клали основу Господнього храму, то поставили облаченних священиків із сурмами, а Левитів, Асафових синів, із цимбалами, щоб славити Господа за уставом Давида, Ізраїлевого царя.
KJV: And when the builders laid the foundation of the temple of the LORD, they set the priests in their apparel with trumpets, and the Levites the sons of Asaph with cymbals, to praise the LORD, after the ordinance of David king of Israel.

11. И начали они попеременно петь: `хвалите` и: `славьте Господа`, `ибо--благ, ибо вовек милость Его к Израилю`. И весь народ восклицал громогласно, славя Господа за то, что положено основание дома Господня.
УПО: І відповіли вони хвалою та подякою Господеві, Добрий бо Він, бо навіки Його милосердя на Ізраїля. А ввесь народ викликував гучним покликом, славлячи Господа за основу Господнього дому!
KJV: And they sang together by course in praising and giving thanks unto the LORD; because he is good, for his mercy endureth for ever toward Israel. And all the people shouted with a great shout, when they praised the LORD, because the foundation of the house of the LORD was laid.

12. Впрочем многие из священников и левитов и глав поколений, старики, которые видели прежний храм, при основании этого храма пред глазами их, плакали громко, но многие и восклицали от радости громогласно.
УПО: А багато-хто зо священиків і Левитів та з голів батьківських родів, старші, що бачили перший храм, при заснуванні його, того храму, своїми очима, плакали ревним голосом, а багато-хто покликували піднесеним голосом у радості...
KJV: But many of the priests and Levites and chief of the fathers, who were ancient men, that had seen the first house, when the foundation of this house was laid before their eyes, wept with a loud voice; and many shouted aloud for joy:

13. И не мог народ распознать восклицаний радости от воплей плача народного, потому что народ восклицал громко, и голос слышен был далеко.
УПО: І не міг народ розпізнати голосу поклику радости від голосу плачу народу, бо народ сильно викликував, а голос був чутий аж далеко...
KJV: So that the people could not discern the noise of the shout of joy from the noise of the weeping of the people: for the people shouted with a loud shout, and the noise was heard afar off.